

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΣΧΑ

Αριθμ. Πρωτ. 388

+ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ
ΕΛΕΩΝ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ - ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩΝ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝΔΟΕΩΣ ΑΝΑΣΤΑΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Αδελφοί συλλειτουργοί καὶ τέκνα εὔσεβη καὶ φιλόθεα τῆς Ἔκκλησίας,

Χριστὸς ἀνέστη!

Ἡ ἀναγγελία τῆς Ἀναστάσεως ὑπὸ τῶν Μυροφόρων πρὸς τοὺς Μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ ἐθεωρήθη ὑπὸ αὐτῶν παραλήρημα. Καὶ ὅμως ἡ εἰδησις, ἡ ἐκληφθεῖσα ὡς παραλήρημα, ἐβεβαιώθη ὡς Αλήθεια. Οἱ ἀναστημένοι Ιησοῦς ἐνεφανίσθη εἰς τοὺς Μαθητὰς Του ἐπανειλημμένων.

Εἰς τὴν ἐποχήν μας τὸ κήρυγμα τῆς Ἀναστάσεως ἀκούεται καὶ πάλιν ὡς παραλήρημα διὰ τοὺς ὄρθιοι γιστάς. Ἐν τούτοις, οἱ πιστοὶ ὅχι μόνον πιστεύομεν, ἀλλὰ καὶ βιοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν ὡς γεγονότος ἀληθέστατον. Τὴν μαρτυρίαν μας ἐπισφραγίζομεν, ἐὰν χρειασθῇ, διὰ τῆς θυσίας τῆς ζωῆς μας, διότι ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι ὑπερβαίνομεν τὸν θάνατον καὶ ἀπαλλασσόμεθα ἀπὸ τὸν φόβον αὐτοῦ. Τὸ στόμα μας εἶναι πλῆρες χαρᾶς ἐν τῷ λέγειν Ἄνεστη ὁ Κύριος. Οἱ Ἅγιοί μας, κατὰ κόσμον νεκροί, ζοῦν μετὰξ μας, ἀπαντοῦν εἰς τὰ αἰτήματά μας. Οἱ μεταθανάτιοι κόσμοις εἶναι ἀληθέστεροι τοῦ προθανατίου. Οἱ Χριστὸς ἀνέστη καὶ ζῇ μετὰξ ἡμῶν. Υπεσχέθη ὅτι θὰ εἶναι μαζί μας ἔως τῆς συντελείας τοῦ αἰώνος. Καὶ πράγματι εἶναι. Φίλος καὶ ἀδελφὸς καὶ θεραπευτὴς καὶ χορηγὸς παντὸς ἀγαθοῦ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ Ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ χαριζόμενος εἰς πάντας ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ποῦ σου θάνατε τὸ νῦν; Ἀνέστη ὁ Χριστός, "καὶ τὸν πάλαι ἀμετρα καυχώμενον, ὡς γελοῖον παιζόμενον ἔδειξε" (πρβλ. Κανὼν Σταυροαναστάσιμος Δ' ἥχου, Θ' Ωδή, ποίημα Ιωάννου Δαμασκηνοῦ). Τὰ πάντα πεπλήρωται Φωτὸς καὶ αἱ καρδίαι μας χαρᾶς ἀνυπερβλήτου.

Καὶ ὅχι μόνον χαρᾶς, ἀλλὰ καὶ δυνάμεως τῆς Ανάστασιν δὲν φοβεῖται τὸν θάνατον· καὶ ὁ μὴ φοβούμενος τὸν θάνατον εἶναι ψυχικῶς ἄκαμπτος καὶ ἀλύγιστος, διότι διὰ τοὺς πολλοὺς καὶ ἀπίστους εἶναι ἡ φοβερωτέρα ἀπειλή, διὰ τὸν πιστὸν χριστιανὸν εἶναι μικρᾶς σημασίας γεγονός,

διότι είναι ή είσοδος εἰς τὴν ζωήν. Ὁ πιστὸς χριστιανὸς ζῆται τὴν ἀνάστασιν καὶ πρὸ τοῦ φυσικοῦ θανάτου του.

Ἡ συνέπεια τοῦ βιώματος τῆς Ἀναστάσεως είναι ή μεταβολὴ τοῦ κόσμου. Ἐνθουσιάζει τὴν ψυχήν. Καὶ η ἐνθουσιώδης ψυχὴ ἐλκύει εἰς τὸν δρόμον τῆς τὰς ἄλλας ψυχάς, αἱ δόποιαι συγκινοῦνται ἀπὸ τὰ ἀληθινὰ βιώματα τῆς χαρᾶς τῆς ἀθανασίας. Ἡ ἀνάστασις τοῦ χριστοῦ καὶ η ἴδικὴ μας ἀνάστασις δὲν είναι μία θεωρητικὴ ἀλήθεια. Εἶναι δογματική μας. Εἶναι μία χειροπιαστὴ πραγματικότης. Εἶναι ή δύναμις η νικήσασα τὸν κόσμον, παρὰ τοὺς ἐναντίον τῆς σκληροτάτους διωγμούς. "Ἄυτη ἐστὶν η νίκη η νικήσασα τὸν κόσμον, η πίστις ἡμῶν" (Α' Ἰωάν. ε', 4) εἰς τὴν ἀνάστασιν. Διὰ τῆς ἀναστάσεως ὁ ἀνθρωπος γίνεται κατὰ χάριν Θεός. Διὰ τῆς νίκης τοῦ ἀναστασίου φωτὸς ἐπὶ τῶν ἀκαθάρτων παθῶν, ἐνιδρύεται εἰς τὴν ψυχήν μας ἔρως θεῖος καὶ ἀγάπη τις ξένη, τὸν ἀνθρώπινον ὅρον ὑπερβαίνουσα.

Χριστὸς ἀνέστη, λοιπόν! Αἱ καρδίαι μας είναι πλημμυρισμέναι ἀπὸ τὸ ἀναστατικόν φῶς καὶ τὴν ἀναστάσιμον χαράν. Προσερχόμεθα μὲν γνησιότητα καὶ ἀπλότητα εἰς τὸν ἀναστάντα χριστόν. Διότι, ὡς λέγει ὁ Προφητάναξ Δαυΐδ, ὁ ἐπόπτης τῶν καρδιῶν μας ἀνωθεν Θεός "καρδίαν συντετριμένην καὶ τεταπεινωμένην οὐκ ἔξουδενώσει" (Ψαλμ. Ν', 19).

Ἡ ἀνάστασις είναι ή δύναμις μας, η ἐλπίς μας, η χαρά μας, τὸ ἀγαλλίαμά μας. Διὰ τῆς ἀναστάσεως ὑπερβαίνομεν τὸν πόνον καὶ τὴν θλῖψιν δι' ὅλα τὰ κακὰ τῆς φυσικῆς ἐπιγείου ζωῆς. Ἡ ἀνάστασις είναι η ἀπάντησις τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ἀπορίαν τοῦ πληγωμένου ἀπὸ τὰ δεινὰ τοῦ κόσμου ἀνθρώπου.

Εἰς τὰς δυσκολίας καὶ τὰ παθήματα, τὰ δόποια διέρχεται σήμερον ὁ κόσμος, ήμεῖς δὲν ἀποκάμνομεν. Ἡ ἐπὶ τὸ αὐτὸν σύναξις τῶν φοβισμένων Μαθητῶν τοῦ Κυρίου εἰς τὸ Υπερῷον τῆς Σιάν μᾶς ἐνδυναμώνει. Δὲν φοβούμεθα, διότι ἀγαπῶμεν τοὺς πάντας, ὅπως ἡγάπησεν ἡμᾶς Ἐκεῖνος καὶ τὴν ψυχὴν Αὐτοῦ ἔθηκεν ὑπὲρ ἡμῶν. Θεανδρικῶς ὁ ἀναστάς Κύριος ἀοράτως μᾶς συνοδεύει. Ἄρκεῖ νὰ ἔχωμεν, -καὶ ἔχομεν- ἀγάπην ἀγάπην ἐπιγινώσκομεν τοῦ Μυστηρίου τὴν δύναμιν. Τοῦ Μυστηρίου!

Καὶ ἀν ἄλλοι διστάζουν ἀνθρωπίνως καὶ "δράγματα στοιβάζουν πράξεων τὰς θημωνίας" (πρβλ. Στιχηρὰ Εσπερινοῦ Κυριακῆς Ἀσώτου), ήμεῖς καυχώμεθα. Καὶ ἔὰν ήμεῖς δὲν "ἀπολικμίζωμεν φιλευσπλαγχνίᾳ τὸ ἄχυρον τῶν ἔργων τῆς ἀδικίας καὶ τὰ πάθη μας καὶ δὲν καταστρώνωμεν ἄλωνα μετανοίας", ὁ ἀναστάς χριστὸς είναι ἀγάπη καὶ διαλύει τὸ κάθε εἴδους σκότος καὶ τὸν φόβον γύρῳ μας καὶ εἰσέρχεται ἐντὸς ἡμῶν καὶ εἰς τὸν κόσμον, τῶν θυρῶν τῶν καρδιῶν μας πολλάκις κεκλεισμένων. Καί "μένει μεθ' ἡμῶν" μονίμως διὰ τοῦ σταυροῦ τῆς ἀγάπης ἀγάπης. Τὸ κάλεσμά Του είναι η εἰρήνη της ζωῆς. Τὴν Εαυτοῦ εἰρήνην χαρίζει εἰς ἡμᾶς. Οἱ ισχυροὶ τοῦ κόσμου τούτου ἐπαγγέλλονται καὶ ὑπόσχονται εἰρήνην, μηδέποτε ἐμπειρικῶς πραγματοποιούμενην. Ἡ δύναμις τῆς θείας ἀγάπης καὶ εἰρήνης καὶ σοφίας μένει ἔξω ἀπὸ κάθε ἀνθρώπινον πανικόν. Δὲν εύρισκεται εἰς τὸ περιθώριον τῆς πραγματικότητος οὔτε εἰς τὴν περιφέρειαν κάποιων ἀτομικῶν δοξασιῶν. Εἶναι η καρδία καὶ τὸ κέντρον τῶν γεγονότων.

Είναι ή καρδιά τῆς ἀνθρωπότητος. Είναι τὸ κέντρον τῆς ζωῆς. Είναι ή κυριεύουσα ζώντων καὶ νεκρῶν. Είναι ή Άληθεια.

Ἡ ἀδιαφιλονίκητος ύπεροχὴ τῆς Δύναμης εἰς ως κρατεῖ ἀοράτως τὰ ήν ία καὶ κατευθύνει τὰ πάντα, καθ' ἣν ὡρανοὶ πολλοὶ ἐπώνυμοι κατ' ἀνθρωπον "σκότος εἰς τὰς φρένας ἔχουν".

Τὴν περίοδον τῆς σημερινῆς γενικῆς ἀποστολῆς παγκοσμίως, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περιόδων τῆς γῆς, ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ, είναι ή παρόντα τῆς οὐρανίας συνθήσεως καὶ ἀρμονίας. Τὸν καιρὸν τῆς καταρράκτης εἴσεστιν τὸ γεγονός τῆς Ἀναστάσεως καὶ ή ενίσχυσις τῆς πεποιθήσεως ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἡ εἰρήνη τοῦ θανάτων τὸν θάνατον διὰ τῆς κενώσεως Αὐτοῦ πατήσαντος καὶ ή χαρὰ τῆς ἀγάπης διαχέονται καὶ θεραπεύουν τὸν στενάζοντα καὶ δύσυνώμενον πάντοτε σύγχρονον "ἄνθρωπον ποιον" καὶ τὴν συναδίνουσαν καὶ συστενάζουσαν μετ' αὐτοῦ κτίσιν, τὴν "ἀπολύτωσιν καὶ τὴν υἱοθεσίαν ἀπεκδεχομένους" (προβλ. Ρωμ. η', 20-23) τῆς "ἐλευθερίας τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ".

Ἄληθῶς Ἀνέστη ὁ Κύριος, πατέρες καὶ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα!

Ἄγιον Πάσχα 2013
† Ο Κωνσταντινούπολεως
διάπυρος πρὸς Χριστὸν Ἀναστάντα
εὐχέτης πάντων ὑμῶν

Ἀναγνωσθήτω ἐπὶ ἐκκλησίας κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν τῆς ἑορτῆς τοῦ Αγίου Πάσχα, μετὰ τὸ Ιερὸν Εὐαγγέλιον.